

Štefka: To je pa visok cilj! A po njem hočem hrepeneti z vsem srcem!

Minka: Prav imaš! Bogu hvala! Kako sem vesela zdaj! Hvala tudi tebi, Štefka! Ne bo ti žal, da si se tako odločila.

Štefka: Glej! Božič pride spet kmalu. Kako srečni bova ondaj klečali pred jaslicami! Obe Jezusovi, obe Marijini! Ljubša od zlata, srebra, kadila in lučic bosta božjemu Detetu in njegovi Materi najini srci!

(Šolski zvonec zazvoni, obe urno odideta v razred.)

J. E. Bogomil:

Težki računi.

Pred Tratnikovo hišo sedi Lenica in težko priča-kuje, kdaj ji bodo mama rekli: »No, sedaj pa le pojdi!«

Takrat bo pa veselo poskočila in kakor srnica pohitela v šolo. Tam bo pa gospodu učitelju pokazala domačo nalogo, ki jo je z vso skrbjo sama pre-računala in sama napisala. Gospod učitelj bodo pogledali na tablico in bodo vprašali: »Ali si pa sama izračunala?«

»Sama!«

»Pa tudi sama napisala?«

»Tudi sama!«

»No, prav je to!«

Prijetne besedice za Leničina ušesa! Kako znajo pohvaliti gospod učitelj! Vse drugače kakor doma sestra Ivanka, ki hodi v tretji razred!

Včeraj se je pokazalo. »Poglejte, mama, sama sem vse izračunala!« Tako je rekla Lenica mami.

A preden so mogli mama izpregovoriti, je že Ivanka zavihnila svoj nosek in zagodla: »Mm, kaj bo tisto! Samo do sto! Mi pa računamo že do tisoč!«

Gospod učitelj gotovo več vedo kot Ivanka, mama pa tudi, pa jo vseeno pohvalijo; samo Ivanka zmiraj gode in godrnja: »To ni nič!«

Pa kako hitro tudi uganejo gospod učitelj, kdo je sam izračunal!

Prejšnji teden je imela Mihovčeva Pepa vse račune prav narejene. Pa kaj so rekli gospod učitelj? »Teža pa nisi sama naredila, Pepa!«

»Sama, čisto sama!« je trdila Pepa, in usta so se ji nakremžila na jok

»Bomo takoj videli!« so rekli gospod učitelj. »Čakaj: Koliko je $36 + 15$?«

$36 + 15 = \dots$, $36 + 15 \dots$, $36 + 15 = 48$.«

»Ne bo prav, Pepa!«

»Še en račun: $58 - 12$?«

» $58 - 12 \dots - 12 \dots 58 - 12 = 25$.«

»Vidiš, vidiš, kako znaš! To pa samo zato, ker nisi sama nič računala. — Lenica Tratnik, boš pa ti povedala.«

Kako je pa Lenica hitro znala, da je bilo veselje! Pa je bila že ondaj pohvaljena. Danes bo pa zopet. Ves svet bi dala, tako jo veseli, ko jo gospod učitelj pohvalijo.

»Sama!«

Za pridne učence in učenke je v šoli res prijetno. Toliko se nauče, čeprav je učenje včasih malo težko. Ko bodo pa zapustili šolske klopi, se bodo pa še vedno z veseljem spominjali šolskih let in s hvaležnostjo bodo govorili o vseh, ki so jih priganjali v mladih dneh k pridnemu učenju.

Fr. Krizostom:

Zlato Srce.

Marjetice bele,
vesele,
kje našel bom zlato srce?
Očesca cvetkam zagoré,
v daljavo tiho zastrmé...

Škrjanček srebrni,
odvrni,
kje zlato prebiva srce?
Škrjanček sladko zažgoli,
nad hramom božjim obvisi.

Potrkal na vrata
sem zlata,
obdana od lilij in rož.
Mar tu, kjer biseri plamté,
leskeče se zlato srce?

Glej, žarek sijaja
iz raja!
Odpre se prejasno nebo:
deviška hostija žarí,
Srce se v nji zlato iskrí.

